

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Dalsgaard: At Loven af 4. Oktober 1919 om Afholdelse af Fondsbørs havde en ret let Gang gennem Rigsdagen, skyldtes formentlig noget den Omstændighed, at Loven i finansiel Henseende hvilede i sig selv; de Udgifter, som det oprettede Tilsyn med Fondsbørsen vilde foranledige, skulde udredes af Fondsbørsens Medlemmer, de noteringsberettigede Vekselerere. Loven om Fondsbørsen var i den Henseende skaaret til efter det samme Princip, som de samtidig behandlede og vedtagne Lovforslag om Tilsyn med Banker og Tilsyn med Sparekasser: Banktilsynet skulde betales af Bankerne og Sparekassetilsynet af Sparekasserne — og Fondsbørstilsynet som nævnt af Fondsbørsens Medlemmer, de noteringsberettigede Vekselerere. Vekselererne skulde til Tilsynet betale dels en fast årlig Afgift paa 2 500 Kr. hver, dels en forholdsmæssig Andel af de øvrige ved Tilsynet foranledigede Udgifter, og disse skulde fordeles forholdsmæssigt mellem de forskellige Vekselerere i Forhold til deres ved Noteringen gjorte Forretninger. Denne Ordning var paa Forhaand godkendt fra Vekselerernes Side, i alt Fald saa vidt jeg ved, og under saadanne Omstændigheder ses der jo ikke saa nøje, som det maaske ellers vilde have været Tilfældet, paa Omkostningerne ved en Sags Gennemførelse.

Denne Ordning af Fordelingen af Udgifterne ved Tilsynet med Fondsbørsen paa Vekselererne synes imidlertid ikke at have været tilstrækkelig overvejet og gennemtænkt. Thi efter at Loven nu kun har virket i et Aarstid, foreslaas der et helt andet System med Hensyn til Fordelingen af Udgifterne ved Fondsbørsen. Vekselererne foreslaas fritagne for den faste årlige Afgift paa 2 500 Kr. hver, og de foreslaas endvidere fritagne for Udgifterne efter Fondsbørslovens § 12 til Børskommissæren og hans Kontorhold; og i Stedet for de Afgifter, Lovforslaget lader Vekselererne slippe for, foreslaas der lagt en Afgift paa de Selskaber og Foreninger, hvis Papirer er optagne til Notering paa Fondsbørsen. For Aktieselskabers Vedkommende foreslaas Afgiften sat til $\frac{1}{10}$ pro mille årlig af Selskabets Aktiekapital, og for Foreningers Vedkommende foreslaas Afgiften sat til $\frac{1}{20}$ pro mille årlig af Foreningernes i Omløb værende Kasseobligationer. I begge Tilfælde gælder disse Sætser dog kun, forsaavidt Papirerne er optagne til daglig Notering, i modsat Fald skal Afgiften kun svares med Halvdelen,

altsaa henholdsvis $\frac{1}{20}$ pro mille for Aktier og $\frac{1}{40}$ pro mille for Obligationer. I Lovforslagets Motiver er disse Udgifter anslaaede til at kunne give et Udbytte paa 200 000 Kr. årlig; det er vist en Del mere end det Beløb, som Vekselererne fritages for, andrager; i saa Fald vil Statskassen jo kunne skære en lille Rem der, men den kan jo ogsaa have Brug derfor! Samtidig med, at Lovforslaget saaledes foreslaar Vekselererafgiften meget væsentlig nedsat, foreslaar det Vekselerernes Provision en Del forhøjet. Det er klart nok for alle, der har en lille Smule Kendskab til disse Forhold, at Vekselerernes gyldne Tider i hvert Fald foreløbig afgjort er forbi, men det er ogsaa klart for alle, at Vekselererne i Krigsaarene havde en ganske overordentlig gunstig Højkonjunktur. Det kan derfor synes noget tidligt at gaa til en Revision som den nu foreslaaede, der nedsætter Vekselerernes Afgift og samtidig foreslaar deres Provision forhøjet, men det maa, som sagt, erkendes, at den gyldne Tid for Vekselererne er forbi, og det er derfor muligt, at der kan være nogen Grund til allerede nu at bedre Forholdene for Vekselererne noget. Særlig finder jeg, at adskilligt kan tale for, at Vekselerernes Provision forhøjes noget. Kurserne er, som bekendt, faldet meget stærkt, og Forretningernes Omfang er vel svundet endnu mere ind, og begge Dele formindsker Vekselerernes Fortjeneste. Dertil kommer, at Vekselerernes Driftsudgifter ligesom alle andre Forretningsmænds Driftsudgifter er steget betydeligt. Der kan derfor maaske nok være Grund til at forhøje deres Provision i nogen Grad, jeg skal i alt Fald ikke bestride det. Den foreslaaede Forhøjelse af Provisionen for Obligationernes Vedkommende fra 1 pro mille [af Kursværdien til 1 pro mille af Nominalbeløbet kan der vel ikke indvendes noget imod, hvis der i det hele taget skal være Forhøjelse af Provisionen. For Aktiernes Vedkommende er Forhøjelsen forholdsvist noget større, nemlig fra $\frac{1}{8}$ pCt. til $\frac{1}{4}$ pCt., der som hidtil skal beregnes efter Kursværdien, naar Kursen er over Pari, ellers efter Nominalbeløbet. Jeg skal dog ikke ved denne Lejlighed tage endelig Stilling hverken til de foreslaaede Provisionssætser eller til Vekselerernes Afgift, idet jeg antager, at Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg, hvor Spørgsmaalet altsaa kan blive nærmere overvejet og undersøgt. Jeg skal om denne Side af Sagen kun endnu tilføje, at det staar for mig som noget tvivlsomt, om der er tilstrækkelig Grund til allerede nu